

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж2 245/25
9.10.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Ирене Трифуновић Радуловић, председника већа, Марине Бркић и Иде Никитовић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Валентина Ђурђевић, адвокат из Београда, Љутице Богдана 4/8, против туженог ББ из ..., ради измене одлуке о начину одржавања личних односа и делимичног лишења родитељског права, одлучујући о жалби тужиље, изјављеној против пресуде Другог основног суда у Београду П2 122/24 од 25.12.2024. године, у седници већа одржаној дана 09.10.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиље и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Другог основног суда у Београду П2 122/24 од 25.12.2024. године у ставу четвртом и седмом изреке.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П2 122/24 од 25.12.2024. године, ставом првим изреке, уређен је начин одржавања личних односа малолетне ВВ и малолетног ГГ са оцем ББ, тако што ће се виђање одвијати у контролисаним условима у просторијама ГЦСР у Београду, Одељење Вождовац и то сваког другог уторка у периоду од 13,00 до 14,00 часова. Ставом другим изреке, одређено је да се овом пресудом мења пресуда Другог основног суда у Београду П2 1736/19 од 12.10.2021. године у ставу четвртом изреке пресуде. Ставом трећим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље, па је тужени делимично лишен родитељског права над својом малолетном децом ВВ која је рођена 10.05.2011. године у ... и ГГ који је рођен

18.04.2016. године у ..., у погледу права да одлучује о питањима која битно утичу на живот деце и то права да одлучује о образовању деце и о предузимању већих медицинских захвата над децом. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље у делу којим је тражила да се тужени делимично лиши родитељског права над својом малолетном децом ВВ која је рођена 10.05.2011. године у ... и ГГ који је рођен 18.04.2016. године у ..., у делу права да одлучује о питањима која битно утичу на живот малолетне деце и то права да одлучује о промени пребивалишта деце, као неоснован. Ставом петим изреке, одређена је привремена мера па је уређен начин одржавања личних односа малолетне ВВ и малолетног ГГ са оцем ББ тако што ће се виђање одвијати у контролисаним условима у просторијама ГЦСР у Београду, Одељење Вождовац и то сваког другог уторка у периоду од 13,00 до 14,00 часова. Ставом шестим изреке, одређена је привремена мера па је тужени делимично лишен родитељског права над својом малолетном децом ВВ која је рођена 19.05.2011. године у ... и ГГ који је рођен 18.04.2016. године у ..., у погледу права да одлучује о питањима која битно утичу на живот деце и то права да одлучује о образовању деце и о предузимању већих медицинских захвата над децом. Ставом седмим изреке, одбијен је предлог за одређивање привремене мере тужиље у делу којим је тражила да се тужени делимично лиши родитељског права над својом малолетном децом ВВ која је рођена 10.05.2011. године у ... и ГГ који је рођен 18.04.2016. године у ..., у делу права да одлучује о питањима која битно утичу на живот малолетне деце и то права да одлучује о промени пребивалишта деце, као неоснован. Ставом осмим изреке, обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове поступка у износу од 163.625,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до коначне исплате. Ставом деветим изреке, одбијен је захтев за накнаду трошкова поступка тужиље у делу од досуђених 163.625,00 динара до тражених 176.000,00 динара, као неоснован.

Против наведене пресуде, тужиља је благовремено изјавила жалбу из чијих навода произлази да пресуду побија у ставу четвртм и седмом изреке, из свих законских разлога.

Испитујући правилност пресуде у побијаном делу, применом одредбе члана 386 и 402 Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11 са изменама и допунама), који се примењује на основу члана 202 Породичног закона, другостепени суд је нашао да је жалба тужиље неоснована.

У поступку пред првостепеним судом нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1-3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које овај суд, као другостепени, пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Другог основног суда у Београду П2 1736/19 од 12.10.2021. године, разведен је брак парничних странака, заједничка малолетна деца ВВ и ГГ поверени су мајци АА на самостално вршење родитељског права и одлучено је да ће пребивалиште малолетне деце бити на адреси пребивалишта мајке ..., ..., уређен је начин одржавања личних односа малолетне деце са оцем по прецизном моделу виђања, обавезан је отац да на име издржавања малолетне деце плаћа месечно по 200,00 евра, укупно 400,00 евра, од доношења пресуде па убудуће, на рачун законске заступнице малолетне деце, односно мајке. Решењем Другог основног суда у Београду П2 709/23 од 21.09.2023. године одређена је по службеној

дужности мера заштите од насиља у породици и забрањено туженом да даље узнемирава тужиљу и малолетну децу. Контакти малолетне деце са оцем су престали након боравка деце са оцем на Златибору 14.01.2024. године, када их је вратио мајци, а после низа инцидентата и задржавања деце мимо одлуке суда и одређеног модела виђања. Актуелно контакти малолетне деце са оцем се одвијају путем телефона и то углавном малолетне ВВ са оцем. Тужени нема комуникацију са тужиљом, нити жели да има било какву сарадњу у вези деце. Према налазима и мишљењима Градског центра за социјални рад у Београду, Одељење Вождовац од 25.03.2024. године, од 08.07.2024. године и од 20.11.2024. године, разматрајући жељу деце да наставе да се виђају са оцем, стручна служба је у могућности да организује њихове контакте у безбедним, надгледаним условима у просторијама овог одељења сваког другог уторка од 13,00 до 14,00 часова. Имајући у виду да непосредну бригу о деци води мајка, да су потребе деце у породици мајке адекватно задовољене, али да контакти деце са оцем потпуно изостају, мишљења су да мајци треба омогућити да неометано, самостално заступа интересе деце.

Полазећи од наведеног, првостепени суд је применом члана 6 став 1, 61 став 1, 82 и 266 Породичног закона, имајући у виду и најбољи интерес малолетне деце, донео одлуку као у изреци пресуде. У нежалбеном ставу првом, другом и трећем изреке првостепени суд је изменио претходну одлуку и уредио начин одржавања личних односа малолетне деце са оцем у контролисаним условима ГЦСР у Београду, Одељење Вождовац, делимично лишио родитељског права туженог у делу права да одлучује о битним питањима која утичу на живот деце и то право да одлучује о образовању малолетне деце и о предузимању већих медицинских захвата над децом. У нежалбеном ставу петом и шестом изреке суд је привременом мером уредио начин одржавања личних односа малолетне деце са оцем и делимично лишио родитељског права туженог у делу права да одлучује о битним питањима која утичу на живот деце и то право да одлучује о образовању малолетне деце и о предузимању већих медицинских захвата над децом. Првостепени суд је у ставу четвртном изреке одбио захтев тужиље у делу у коме је тражила да се тужени делимично лиши родитељског права, у делу да одлучује о промени пребивалишта деце, с обзиром да су претходном одлуком малолетна деца поверена мајци на самостално вршење родитељског права којом је одлучено да ће пребивалиште малолетне деце бити на адреси пребивалишта мајке, тако да тужиља без сагласности туженог уз доставу претходне одлуке може пријавити децу на наведену адресу, деци извадити потребне исправе и применом члана 29 став 2 Закона о путним исправама и члана 54 став 2 Закона о граничној контроли, без претходне сагласности туженог, одлучивати о преласку малолетне деце преко државне границе. Такође, у ставу седмом изреке, одбијен је предлог тужиље за одређивање привремене мере којим је тужиља тражила да се тужени делимично лиши родитељског права у делу права да одлучује о промени пребивалишта деце, из разлога из којих је одбио и тужбени захтев тужиље у том делу.

На потпуно и правилно утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио материјално право приликом доношења одлуке у побијаном делу дајући за своју одлуку јасне и довољне разлоге које у свему прихвата и овај суд.

Одредбом члана 4 став 3 Закона о пребивалишту и боравишту грађана ("Службени гласник РС" број 87/11), прописано је да ако родитељи немају исту адресу

становања, пријаву или одјаву пребивалишта за малолетно лице подноси један од родитеља уз сагласност другог родитеља или родитељ који у складу са законом самостално врши родитељско право.

Одредбом члана 29 Закона о путним исправама ("Сл. гласник РС" број 90/07...81/19) прописано је да за малолетна или пословно неспособна лица, захтев за издавање путне исправе подноси један од родитеља, уз писмену сагласност другог родитеља, односно други законски заступник или старатељ (став 1). Изузетно од става 1 овог члана, малолетном лицу издаће се путна исправа и без сагласности другог родитеља: 1) ако захтев поднесе један од родитеља, а уз захтев приложи и потврду надлежног органа да је издавање пасоша у интересу детета; 2) ако захтев поднесе родитељ коме је одлуком надлежног органа за питање старатељства додељено старатељство над малолетним лицем или је дозвољено издавање путне исправе, осим када је истом одлуком издавање путне исправе и путовање малолетног лица у иностранство условљено сагласношћу оба родитеља; 3) ако постоји правна и физичка спреченост једног од родитеља да врши родитељско право (став 2).

Полазећи од наведене законске регулативе према којој је искључена потреба за сагласношћу другог родитеља, када је самостално вршење родитељског права поверено једном од њих и код чињенице да су правноснажном пресудом малолетна деца поверена мајци на самостално вршење родитељског права, правилно је првостепени суд, супротно жалбеним наводима тужиље, применио законске одредбе и оценио да у овом делу нема елемената за лишење родитељског права туженог. Како нема основа да се евентуално ускраћивање сагласности туженог за промену пребивалишта малолетне деце сматра злоупотребом или занемаривањем дужности из садржине родитељског права, нема ни основа да се тужени делимично, у поменутом сегменту, лиши родитељског права у смислу одредаба члана 81 и 82 Породичног закона.

У жалби тужиље се инсистира на чињеници да тужени одбија давање, како се испоставља, непотребне сагласности са чим у вези се понављају већ истицани наводи да на раније молбе да да сагласност, тужени није одговарао.

Тужиља неосновано у жалби указује да је МУП РС одбио да јој дозволи да извади пасош за малолетну ВВ, јер су она и дете пријављени на различитим адресама. Да би у наведеном делу постојао основ за делимично лишење родитељског права, тужиља је била дужна да докаже да надлежни органи, код промене пребивалишта и издавања путних исправа, инсистирају на давању сагласности другог родитеља или судске одлуке, (да су одбили или одбацили тужиљин захтев и сл.) што тужиља није учинила.

Осталим жалбеним наводима не доводи се у питање правилност одлуке у побијаном делу, па нису посебно ни образлагани.

Из изнетих разлога, применом одредбе члана 390 Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци пресуде.

Председник већа-судија
Ирена Трифуновић Радуловић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић